

XARXA

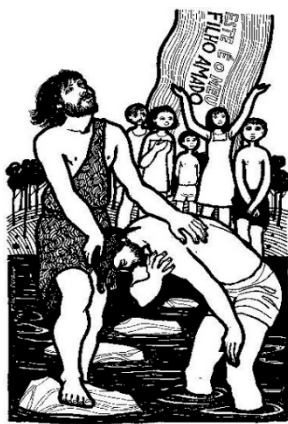
«Tu ets el meu fill»

*Hem estat batejats
en el nom del Pare i del Fill i de l'Esperit Sant.
Gràcies al baptisme hem estat units a tu, Crist,
i formem part del teu cos, que és l'Església;
hem esdevingut cristians i fills de Déu*

*Aquesta és la font d'on ens prové tot bé espiritual;
el riu i el bany que ens purifica de tot pecat,
per les aigües que tu, Senyor,
has santificat amb el teu contacte.*

*Tu, que ets el Sant, no necessitaves batejar-te.
Però fins en això ens has volgut donar exemple.
I has provocat que, al teu damunt,
s'obris el cel per a nosaltres;
que l'Esperit baixés suaument, com un colom,
sobre teu i sobre nostre.*

*Concedeix-nos que, units a tu i juntament amb tu, visquem
amb aquella plenitud i alegria
que prové de fer sempre la voluntat del Pare.*

Lectura de l'evangeli segons sant Mateu:

En aquell temps, Jesús, que venia de Galilea, es presentà a Joan, vora el Jordà, perquè el bategés. Joan no el volia admetre al baptisme. Li deia: «Sóc jo el qui necessito que tu em bategis. ¿Com és que tu véns a mi?» Jesús li respongué: «Accedeix per ara a batejar-me. Convé que complim d'aquesta manera tot el que és bo de fer». Llavors hi accedí.

Un cop batejat, Jesús sortí de l'aigua a l'instant. Llavors el cel s'obrí i veié que l'Esperit de Déu baixava com un colom i venia cap a ell, i una veu deia des del cel: «Aquest és el meu Fill, el meu estimat, en qui m'he complagut». [Mt 3,13-17]

Salm responsorial 28

R/. Que el Senyor beneixi el seu poble amb el do de la pau.

Doneu al Senyor fills de Déu, / doneu al Senyor glòria i honor, / honoreu el Senyor, honoreu el seu nom, / adoreu el Senyor, s'apareix la seva santedat. **R.**

La veu del Senyor es fa sentir sobre les aigües, / ve el Senyor sobre les aigües torrencials. / La veu del Senyor és potent, / la veu del Senyor és majestuosa. **R.**

El Déu majestuós fa esclatar la tempesta / i al seu palau tot canta: / Glòria! El Senyor té el soli en les aigües diluvials, / i seu el Senyor, rei per sempre. **R.**

L'EVANGELI PER A AVUI: Escoltar la pròpia vocació

Els relats evangèlics no s'aturen gaire en la descripció del baptisme de Jesús. Donen més importància a l'experiència viscuda per ell en aquella hora, i que és sens dubte determinant per a la seva actuació futura.

Jesús ja no tornarà a casa seva a Natzaret. Tampoc no es quedarà entre els deixebles del Baptista. Animat per l'Esperit, començarà una vida nova, totalment lliurada al servei de la seva missió evangelitzadora.

Podem dir que l'hora del baptisme ha estat per a Jesús el moment privilegiat en què ha experimentat la seva vocació profètica: ha estat conscient de viure posseït per l'Esperit del Pare, i ha escoltat la crida a anunciar als seus fills i filles un missatge de salvació.

Escoltar la pròpia vocació no és assumpte d'un grup d'homes i de dones, cridats a viure una missió privilegiada. Tard o d'hora, tots ens hem de preguntar quina és la raó última del nostre viure diari i per què comencem un nou dia a cada albada. No es tracta de descobrir gaires coses. Senzillament, saber que la nostra petita vida pot tenir un sentit per als altres i que el nostre viure diari pot ser vida per a algú.

No es tracta tampoc d'escoltar un dia una crida definitiva. El sentit de la vida cal descobrir-lo al llarg dels dies, matí rere matí. En tota vocació hi ha una mica d'incert. Sempre se'ns demana una actitud de cerca, disponibilitat i obertura.

Només en la mesura que una persona va responent amb fidelitat a la seva missió va descobrint, precisament des d'aquesta resposta, tot l'horitzó d'exigències i promeses que conté la seva tasca diària.

Vivim sovint un ritme de vida, treball i ocupacions que ens atordeix, distreu i deshumanitza. Fem moltes coses al llarg de la vida, però, sabem exactament per què i per a què? Ens movem constantment d'una banda a l'altra, però, sabem cap a on caminar? Escoltem moltes veus, consignes i crides, però, som capaços d'escoltar la veu de l'Esperit, que ens convida a viure amb fidelitat la nostra missió de cada dia? [JOSÉ ANTONIO PAGOLA]

«Jesús es presenta a nosaltres com a Veritat per a ser transmesa, com a Vida per a ser viscuda, com a Llum per a ser irradiada, com a Amor per a ser estimat, com a Goig per a ser donat i com a Pau per a ser repartida.» (TERESA DE CALCUTA)

Els evangelis de la infància no són contes de nens (i 3/3)

Recordeu allò del proverbi: «*Quan un dit senyala la lluna, el neci es queda mirant el dit*». El relat evangèlic de sant Lluç que ens parla de l'hostal de Betlem (que no el van volen rebre) i els pastors que el van acollir, és com un dit que senyala la lluna. Està molt bé que ens esplaiem mirant les qualitats d'aquest dit. Però el que hem de fer és mirar cap on aquest dit assenjala.

Diumenge passat vàiem de quina manera, en el relat del naixement de Jesús, sant Lluç subratllava entre altres coses que **Jesús no va ser acollit pels 'seus'** (*l'hostaler de Betlem*) però sí que el van reconèixer i li van fer homenatge la gent més senzilla i fins i tot marginada d'aquelles rodalies: *els pastors*. **Avui, en la festa de l'Epifania**, veurem una nova variació sobre el mateix tema.

L'evangeli que proclama avui és de sant Mateu: Mateu vivia en una comunitat formada per cristians d'origen jueu i cristians d'origen pagà. La comunitat s'havia de consolidar enfront del judaisme, en una època posterior a la destrucció de Jerusalem (any 70). I com que els responsables del judaisme insistien a rebutjar Jesús com a Messies d'Israel, Mateu insisteix molt en les nombroses confrontacions polèmiques de Jesús amb els mestres de la Llei i els fariseus, que apareixen en l'evangeli (cc. 12 i 23). Com si diguéss: aquestes discussions d'avui venen de lluny... i Jesús té raó!

Mateu, en el seu evangeli de la infància de Jesús (que són els dos primers capítols del seu evangeli), insisteix també a dir, entre altres coses, **que Jesús no va ser acollit pels 'seus'** (*Herodes, els grans sacerdots i els mestres de la Llei...*) però, en canvi, sí que el van acollir uns personatges misteriosos «vinguts d'Orient».

Qui són aquests personatges? Sant Mateu no diu que ni fossin Reis, ni que fossin mags, ni que fossin tres...! Diu: «*Vingueren uns savis d'Orient*», sense cap detall.

Si se'ls diu «mags», és perquè feien trucs de màgia? No, de cap manera. A l'antigor es deien «mags» els qui estudiaven ciències 'secretas' (que la majoria desconeixia), sobretot els qui estudiaven el cel, el curs de les estrelles. Ara bé, allò que interessa a Mateu (en vista a la seva idea) és que els mags venien d'Orient, és a dir, que són estrangers, i, tanmateix, reconeixen Jesús (*i no com Herodes i la seva camarilla...*).

Convé tenir present que a la cultura jueva de l'època era freqüent respondre a preguntes complexes, no amb una resposta directa, sinó amb una anècdota o historieta, **real o inventada**. El que compta no és la historieta, sinó la resposta, el missatge. (És allò del dit que senyala la lluna...).

L'evangelista Lluç diu que la gent de Betlem no varen acollir Jesús, però uns pobres marginats, uns pastors, el van anar a veure i el van reconèixer com a Senyor. **Mateu** diu que quan els savis van demanar informació a Herodes, aquest «*es va inquietar, i amb ell tot Jerusalem*», però els savis estrangers el van trobar i el van reconèixer com a Senyor. Uns vint anys més tard l'evangelista **Joan** dirà obertament: «*Ha vingut a casa seva, i els seus no l'han acollit. Però a tots els qui l'han rebut, als qui creuen en el seu nom, els ha concedit de ser fills de Déu*». (Això és el que compta. Bon any!) ■

Aquesta setmana ...

Diumenge, 8	BAPTISME DEL SENYOR
Dilluns, 9	20.30 - Pregar la Paraula a CM
Dimarts, 10	19.00 - Ioga, Harmonització Vital a ST 20.30 - Consell Interparroquial a CM
Dimecres, 11	09.00-12.30 - L'ASSISTENTA SOCIAL Arxiprestal amb <i>CITA PREVIA</i> : 933 44 16 50 17.30 - Ioga, Harmonització Vital a ST
Diumenge, 15	DIUMENGE II DEL TEMPS DURANT L'ANY

El Baptisme de Jesús

Amb el reconeixement per part del Baptista de la superioritat de Jesús, Mateu aclareix la relació que va haver-hi entre Jesús i el Baptista, tant als antics deixebles de Joan (ara seguidors de Jesús) que s'aferraven als seus records, com als primers cristians que podien escandalitzar-se d'aquest gest de Jesús. I és en les paraules enigmàtiques de Jesús, que fan cedir la reticència del Baptista, on cal buscar el sentit profund de tot l'episodi: «*Aquest és el meu Fill, el meu estimat, en qui m'he complagut*».

Aquesta festivitat del Baptisme de Jesús ocupa el lloc del primer diumenge «del temps ordinari», que és el temps que comencem fins que arriba el dimecres de cendra.

El papa Benet XVI

Fa uns dies va morir el papa emèrit Benet XVI (Joseph Ratzinger). Durant aquests dies no ha faltat semblances periodístiques de la seva persona: algunes amb més gràcia que no pas d'altres. Qui més qui menys, molts hi ha volgut dir la seva.

I nosaltres, des de Barcelona? Si repassem el nostre àlbum familiar de fotografies, sempre recordarem aquell dia de la consagració de la basílica de la Sagrada Família, quan davant la porta coneguda com la del Parenostre, demanà amb el gest i la paraula, com estava previst, que fos oberta i, contemplant tot que les portes deixaven veure de l'interior, aturà la processó d'acòlits, diaques i preveres, bisbes i cardenals concelebrants que en nombre d'uns 1.200 el precedien. El papa Benet XVI, situat a l'inici de la nau del temple, mostrada en tota la seva magnificència, restà immòbil, corprès pel que els seus ulls veien: les dimensions del temple, l'harmonia estructural i els jocs de llums. S'aturà, corprès, per contemplar-ho, i la processó també: «*Un dia inoblidable*» va dir ell. —Aquell dia a Barcelona començava alguna cosa diferent...

Parròquia del Cor de Maria: P. Claret, 45-47 (08025 / Tlf. 93 458 60 76)
Parròquia de Sant Tomàs d'Aquino: *Despatx:* Ptge. Alió 8.Tlf. 93 457 06 81)
Comunitat dels Claretians: 93 476 68 34